

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA NR. 216
din data de 01.09.2010**

Dosar nr.: 165/2010

Petiția nr.: 3428/03.05.2010

Petent: R E

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: Nevalorificarea rezultatului obținut la concursul de promovare pe un post de judecător la Curtea de Apel București.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. R E, cu domiciliul ales în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii cu sediul ales în București, Calea Plevnei, Nr.141B, Sector 6.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta susține că în data de 05.10.2008, a susținut concursul de promovare pe o funcție de execuție în cadrul Curții de Apel București.

2.2. Rezultatele acestui concurs au fost validate în data de 13.11.2008 prin hotărârea nr.1212 a CSM(Consiliul Superior al Magistraturii). Deoarece au fost note mai mari obținute de candidați la concurs, petenta nu a putut ocupa locul pentru care a dat concursul – judecător la secția a III Civilă CAB (Curtea de Apel București).

III. Procedura de citare

3.1. Petenta a fost citată prin adresa nr. 3626/06.05.2010, reclamatul a fost citat prin adresa nr. 3625/06.05.2010.

3.2. La termenul de audieri din data de 10.06.2010 petenta a fost prezentă, reclamatul a fost absent. În cadrul ședinței de audieri, a fost ridicată, din oficiu, **excepția de necompetență materială** în ce privește capătul doi de cerere, motivat de faptul că, CNCD este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească, pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale

actelor emise de către CSM, cu atât mai mult în ce privește obligarea reclamatului să valorifice rezultatul unui concurs.

3.3. La data de 09.06.2010, reclamatul emite un punct de vedere înregistrat cu nr.4636/09.06.2010.

IV. Susținerile părților

IV. 1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta, judecător în cadrul Tribunalului București, secția a IV Civilă, susține că în data de 05.10.2008, a susținut concursul de promovare pe o funcție de execuție în cadrul Curții de Apel București. Rezultatele acestui concurs au fost validate în data de 13.11.2008 prin hotărârea nr.1212 a Consiliului Superior al Magistraturii.

4.1.2. Deoarece au fost note mai mari obținute de candidați la concurs, petenta nu a putut ocupa locul pentru care a susținut concursul – judecător la secția a III Civilă, din cadrul Curții de Apel București.

4.1.3. În data de 02.04.2009, dna judecător B G , în cadrul CAB (Curtea de Apel București), depune cerere de eliberare din funcție prin pensionare. Decretul prezidențial de eliberare din funcție a fost semnat la data de 24.04.2009.

4.1.4. În data de 30.04.2009, Plenul CSM respinge toate cererile de promovare prin valorificarea examenului din 05.10.2008, la CAB, prin hotărârea nr.763, având în vedere dispozițiile art.32 alin.1 din Regulamentul de Organizare și Desfășurare a Concursului de Promovare a Judecătorilor și Procurorilor.

4.1.5. Petenta susține că hotărârea CSM este discriminatorie, prin raportare la practica CSM adoptată în situații similare, respectiv privind valorificarea rezultatelor obținute la același concurs de promovare, organizat în data de 05.10.2008, pe posturi în curs de vacantare, situații ce au avut loc în interiorul termenului de 6 luni, prevăzut de art.32 alin 1 din regulament.

4.1.6. *Petenta solicită constatarea tratamentului discriminatoriu la care a fost supusă prin hotărârea nr.763 din 30.04.2009, a Consiliului Superior al Magistraturii.*

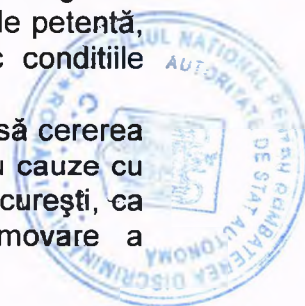
4.1.7. În acest sens, petenta pune în vedere jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care într-o speță similară, s-a pronunțat prin hotărârea nr.312/19.10.2006.

4.1.8. *Deasemenea solicită obligarea CSM să valorifice rezultatul obținut la concursul de promovare pe un post de judecător, în cadrul CAB.*

IV.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii transmite un punct de vedere, înregistrat cu nr.4636/09.06.2010, prin care solicită respingere petiției formulate de petentă, având în vedere că faptele prezentate de aceasta nu îndeplinesc condițiile stabilite de art.2 al O.G. 137/2000.

4.2.2. Prin hotărârea nr.763/30.04.2009, a plenului CSM, a fost respinsă cererea de promovare la Curtea de Apel București, Secția a III Civilă și pentru cauze cu minori și de familie, a doamnei R E judecător la Tribunalul București, ca urmare a valorificării rezultatului obținut la concursul de promovare a

judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, din data de 05.10.2008, unde deasemenea, petenta a fost declarată respinsă, ca urmare a neîncadrării în limita posturilor alocate concursului, pentru Curtea de Apel București.

4.2.3. Potrivit art.30 alin.1 din Regulamentul de Organizare și Desfășurare a Concursului de Promovare a Judecătorilor și Procurorilor, *„judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.27, dar care nu au fost promovați, ca urmare a lipsei posturilor vacante, pot fi promovați în posturile ce se vancantează la instanțele și parchetele pentru care au optat la înscriere, în termen de 6 luni de la data comunicării rezultatelor finale ale concursului.”*

4.2.4. Consiliul Superior al Magistraturii își motivează hotărârea, presupusă a fi discriminatorie, prin dispozițiile art.32 alin.1 din Regulamentul de Organizare și Desfășurare a Concursului de Promovare a Judecătorilor și Procurorilor, care institue termenul de 6 luni de la data **”comunicării rezultatelor finale”** ale examenului.

4.2.5. Faptele invocate de către petentă, nu constituie elemente constitutive ale noțiunii de discriminare, așa cum este definită în cuprinsul dispozițiilor art.2 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

4.2.6. La concursul de promovare efectivă în funcții de execuție organizat la data de 05.10.2008 doamna R E a fost declarată respinsă, ca urmare a neîncadrării în limita posturilor alocate concursului, pentru Curtea de Apel București.

4.2.7. Potrivit art.30 alin.1 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.621/21.09.2006, judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute de art.27, dar care nu au fost promovați ca urmare a lipsei posturilor vacante, pot fi promovați în posturile ce se vacantează la instanțele și parchetele pentru care au optat la înscriere în termen de 6 luni de la data comunicării rezultatelor finale ale concursului.

4.2.8. Fiind norme supletive, aceste dispoziții oferă doar vocația candidaților care nu au putut fi promovați din cauza lipsei de posturi vacante la ocuparea unor posturi ce s-ar elibera ulterior, în raport de situația existentă la momentul formulării cererii de valorificare a rezultatului concursului. Or, ele nu obligă Consiliul Superior al Magistraturii la promovarea acestora fără a lua în considerare și elemente nou-apărute.

4.2.9. În raport cu această dispoziție și având în vedere faptul că rezultatele finale ale concursului de promovare în funcții de execuție din data de 5 octombrie au fost afișate la data de 20 octombrie 2008, fiind validate în ceea ce privește Curtea de Ael București prin Hotărârea nr. 1212/13.11.2008, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a constatat că termenul d e 6 luni impus de Regulament s-a împlinit la data de 20 aprilie 2009, motiv pentru care au fost avute în vedere la soluționarea cererilor de valorificare doar posturile ce s-au vacantat anterior acestei date.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, reține că în data de 05.10.2008, petenta a susținut concursul de promovare pe o funcție de execuție în cadrul Curții de Apel București.

5.2. Rezultatele concursului au fost validate în data de 13.11.2008 prin hotărârea nr.1212 a Consiliului Superior al Magistraturii.

5.3. Deoarece au fost note mai mari obținute de candidați la concurs, petenta nu a putut ocupa locul pentru care a dat concursul – judecător la secția a III Civilă, din cadrul Curții de Apel București.

5.4. În data de 02.04.2009, dna judecător B. G. în cadrul CAB, depune cerere de eliberare din funcție prin pensionare. Decretul prezidențial de eliberare din funcție a fost semnat la data de 24.04.2009.

5.5. În data de 30.04.2009, Plenul CSM respinge toate cererile de promovare prin valorificarea examenului din 05.10.2008, la CAB, prin hotărârea nr.763, având în vedere dispozițiile art.32 alin.1 din Regulamentul de Organizare și Desfășurare a Concursului de Promovare a Judecătorilor și Procurorilor.

5.6. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*

5.7. Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

5.8. În sensul garantării egalității de șanse, **Constituția României** dispune în **art.4 alin.2** că *"Romania este patria comuna și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială."* Constituția, în cadrul **art.16 alin.1 și 2**, vine și să dă expresie principiului nediscriminării, în sensul în care dispune că *"Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Nimeni nu este mai presus de lege."*

5.9. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă, în ce privește respectiva diferențiere.*

5.10. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum**

dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2 prevede că "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:"; art.2 alin.1 "..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,", precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,".

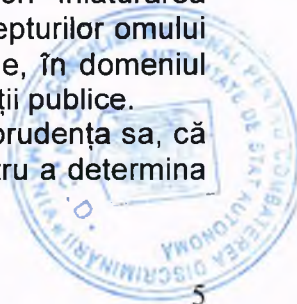
5.11. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de art.14 din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

5.12. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **excluce ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, paragraf.129).

5.13. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2.

5.14. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.15. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina

dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

5.16. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.17. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.18. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

5.19. Astfel, având în vedere jurisprudența Consiliului, care prin hotărârea **nr.250/22.09.2010** statuează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

5.20. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art.2 al O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, „pe bază de...”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (*tratamentul diferențiat*) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (*origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.*) invocat de către

reclamant (**petent**), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (**reclamatului**).

5.21. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

5.22. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art.2 alin.5 al ordonanței mai sus menționate. În cazul hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiutor, în speță *„comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convongeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.”*

5.23. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, care prin decizia civilă nr.1530/2009, precum și decizia civilă nr.2758/2009.

5.24. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze, din întreg probatoriul depus în cauză, măsura în care poate fi reținut un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

5.25. Cu toate acestea, nu trebuie să omitem faptul că prezenta cauză are două capete de cerere, respectiv constatarea discriminării în ce privește emiterea hotărârii nr.763/30.04.2009, de către reclamatul din rezenta cauză, și, în subsidiar, obligarea acestuia la valorificarea rezultatului obținut la concursul de promovare.

5.26. Astfel, în ce privește al doilea capăt de cerere, cu referire la excepția de necompetență, invocată din oficiu în cadrul ședinței de audieri, Colegiul Director al CNCD are în vedere dispozițiile O.G. 137/2000, art.18 alin.1 *„Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, (...)”*, și art.19 alin.1 *„În vederea combaterii faptelor de discriminare, Consiliul isi exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării.”*

5.27. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, *„Persoana care se considera discriminata poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și **restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare**, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”*. Deasemenea, avem în vedere și faptul că, prin sancțiunile prevăzute în art.26 al O.G. nr.137/2000, Consiliul poate constata și sancționa contravențional faptele interzise prin prezenta normă.

5.28. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001**, prin care Curtea Constituțională constată *"în deplină concordanță Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.16 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ratificată de România prin legea nr.30/1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în Cap. VI, intitulat Autoritatea Judecătorească, principiile organizării și înfaptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, compuse din judecători independenți care se supun numai legii..... În scopul garantării independenței prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor..... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor. Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării de activități de jurisdicție, de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, deasemenea, că activitatea de judecată se înfăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acelor instanțe, adică de judecători, întru-cât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.2/Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.*

5.29. În sensul celor mai sus expuse, cât privește **capătul doi de cerere**, reținem că CNCD este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească, pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale actelor emise de către CSM, cu atât mai mult în ce privește obligarea reclamatului să valorifice rezultatul unui concurs, cu toate consecințele ce ar decurge dintr-o asemenea dispoziție a Consiliului.

5.30. Având în vedere jurisprudența Consiliului, respectiv hotărârea nr.250/22.09.2010, colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una

dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

5.31. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art.2 al O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, „pe bază de...”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (*tratamentul diferențiat*) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (*origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.*) invocat de către reclamant (**petent**), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (**reclamatului**).

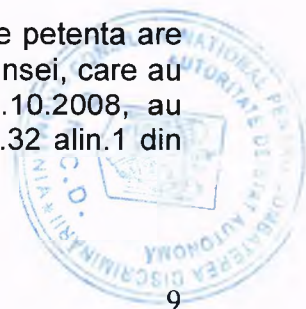
5.32. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art.2 alin.5 al ordonanței mai sus menționate. În cazul hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiutor, în speță „*comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convongeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*”

5.33. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, care prin decizia civilă nr.1530/2009, precum și decizia civilă nr.2758/2009.

5.34. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze, din întreg probatoriul depus în cauză, măsura în care poate fi reținut un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

5.35. În sensul celor mai sus expuse, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, constantă, în primul rând, că în prezenta cauză, nu poate fi reținut un criteriu anume, devreme ce petenta se consideră discriminată față de alți colegi, cu același statut, aceleași condiții de încadrare, urmând aceiași procedură, au fost admiși, ulterior, pe locurile pentru care au optat în cadrul examenului din data de 05.10.2008, în condițiile stipulate de art.32 alin.1 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, nr.194/09.03.2006.

5.36. Mai mult, nu putem reține nici situație comarabilă, devreme ce petenta are în vedere situații în care, dupăcum am enunțat mai sus, colegi ai dânssei, care au participat în cadrul sesiunii de concurs organizat în data de 05.10.2008, au accesat posturile pentru care au optat, în condițiile stipulate de art.32 alin.1 din *Regulament*.

5.37. Raportat la situația petentei, avem în vedere faptul că, o situație comparabilă, care ar fi putut pune în discuție un anumit criteriu de discriminare, ar fi intervenit în situația în care, prin hotărârea nr.763/30.04.2009, cererea petentei din prezenta cauză ar fi fost respinsă, pe când altele ar fi fost admise, având în vedere interpretarea dată de către Consiliul Superior al Magistraturii, în ce privește termenul de 6 luni prevăzut de art.32 alin.1 din *Regulament*.

5.38. Cât privește interpretarea termenului de 6 luni, prevăzut de articolul mai sus menționat, considerăm că, în prezenta cauză, Consiliul, practic, este chemat să se pronunțe cu privire la un aspect de legalitate al hotărârii nr.763/30.04.2009, în sensul în care se dă o anumită interpretare a termenului și în baza acesteia, se motivează și hotărârea în cauză, hotărâre care este considerată a fi discriminatorie, în ce o privește pe petentă.

5.39. În acest sens, dacă prezumtiv NCD ar analiza modalitatea de interpretare a CSM, ar trebui ca acesta să se substituie CSM-ului, în primul rând, în ce privește analiza justificării modalității de interpretare a termenului în cauză și instanțelor de judecată, în al doilea rând, în ce privește cenzurarea modului de aplicare și interpretare.

5.40. Astfel, având în vedere motivația pe larg expusă, considerăm că în prezenta cauză, cât privește primul capăt de cerere, nu putem reține un criteriu anume și o situație comparabilă, pentru a analiza un eventual raport de cauzalitate între faptele expuse și urmarea imediată a acestor fapte, din punctul de vedere al art.2 alin.1, din O.G. nr.137/20000.

5.41. În ce privește invocarea jurisprudenței CNCD, respectiv hot. nr.312/19.10.2006, Colegiul Director are în vedere faptul că există o diferențiere între speța invocată și situația de fapt din prezenta cauză, în sensul în care în speța invocată există situație comparabilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În ceea ce privește Hotărârea nr. 763/30.04.2009, pronunțată de Consiliul Superior al Magistraturii nu pot fi reținute fapte de discriminare potrivit art.2 alin. 1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu toate modificările și completările ulterioare.
2. În ceea ce privește solicitarea petentei de a obliga Consiliului Superior al Magistraturii să valorifice rezultatul concursului, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu este competent să soluționeze o asemenea cerere, potrivit O.G. nr.137/20000.
3. Clasarea dosarului;
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

ANAMARIA PANFILE - Membru

CLAUDIA VLAȘ SORINA - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

Hotarare redactata de: Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director
Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

